

«مقایسه گاردنلا وازینالیس» در افراد سالم و افراد مبتلا به واژینوز باکتریائی

دکتر کیومرث قاضی سعیدی دکتر عزت الله قائمی

The Comparative Study of Gardnerella vaginalis in Healthy Women and in Patients with Bacterial Vaginosis

Abstract

For the investigation of the role of Gardnerella vaginalis in Bacterial vaginosis, we selected 100 women among the patients, who were attending a Gynecology clinic in Shahid Akbar Abadi Hospital. The patients who did not have trichomoniasis and candidiasis, had a composite of four clinical criteria as follow :

- 1) Vaginal discharge was homogenous
- 2) Vaginal discharge had A pH > 4.5
- 3) Vaginal discharge had an amine - like odor when mixed with %10 potassium hydroxide (or whiff test)
- 4) Vaginal discharge contained clue cells when examined the discharge on wet mount and Gram's stain smear.

Then , recovery and isolation of Gardnerella vaginalis results from this patients were compared with these results from 100 healthy women, who attended the hospital for routine yearly papsmear checkup or for family planning program, who were control group.

G.V was isolated from %88 of the patient and %34 from the control group on culture media as : HBT, PSD , choclate agar.

Not only the prevalence was much higher in patient group, but also concentration of colonies were high too.

The results were reached through the semiquantitative cultural method. About %81.8 cases of G.V in patient group was isolated with 3 + or 4 + concentration, but in our control group only %33.3 had the same concentration.

The increase in the number of G.V in associated with a sharp decrease in Lactobacilli, which was isolated only from %23 of patient group.

Our results shows that G.V in Vagina dose not cause inflamatory reactions such as irritation, erythem , Also in the study of Gram's stain smear and wet mount tangible change in WBC number was not seen, but epithelial cells number relatively increased.

Use of IUD increase B.V since %68.6 IUD users were among the patient group.

We concluded that smear which stained by Gram's stain method provides us faster, better and less expensive results from culture method.

و تعیین روش‌های مختلف در شناسائی ارگانیسم و بیماری پرداخته‌ایم.

خلاصه

مواد و روش کار

انتخاب افراد مورد مطالعه: نمونه‌ها از مراجعین به درمانگاه ژنیکولوژی و بخش بهداشت بیمارستان شهید اکبرآبادی تهران انتخاب شدند. معیار ما در انتخاب افراد مورد مطالعه وجود یا عدم وجود علائم و نشانه‌های زیر بوده است:

- ۱- وجود ترشحات هموژن: ترشحات شفاف، یکدست، بدون حالت‌های فولکولار و گرانولار که چسبندگی زیادی به دیواره‌های واژن دارد.
- ۲- وجود PH: PH ترشحات با استفاده از نوار PH مترا با دقت ۰/۵ واحد اندازه گیری شد.
- ۳- آزاد شدن بُوی آمین یا بُوی ماهی بعد از افروden یک قطره محلول پتانس ۱۰٪ به ترشحات واژینال (Whiff Test).
- ۴- وجود سلولهای اپی تلیال پوشیده شده از باسیلهای ریز گرم منفی یا گرم متغیر که باعث محو حاشیه سلول شد. و در حاشیه سلول بصورت ناخن جویده شده بنتظر می‌رسد، روی سطح این سلول نیز بصورت گرانوله دیده می‌شود (Clue Cell).

زنانی که حداقل ۳ فاکتور از ۴ فاکتور را داشته‌اند به عنوان BV (بیمار) و زنانی که هیچ‌کدام از علائم را نداشته و یا حداقل یک علامت را داشته‌اند بعنوان سالم در نظر گرفته می‌شوند. نمونه‌برداری: بعد از قرار دادن اسپیکولوم از ترشحات واژینال در بخش خلفی طاق مهبلی بوسیله سه سواب سر پنهانی استریل نمونه‌برداری انجام می‌شد. سواب اول برای انجام تست آمین و مطالعه لام مرطوب (Wet mount) بکار می‌رفت. سواب دوم را روی یک اسلاید تمیز کاملاً چرخانده بطوریکه اسمیر یکدست تهیه شده و از آن برای رنگ‌آمیزی گرم استفاده می‌شد. سواب سوم درون محیط انتقال (Stuart) تلقیح شده و در مدت کمتر از ۶ ساعت روی محیط‌های مناسب کشت می‌شد. کشت ترشحات: برای جداسازی گاردنرولا واژینالیس و تعیین تعدادنسبی آن در ترشحات دو گروه، سواب سوم روی Human Blood Bilayer Tween 80 Agar (9) HBT PSDA Pepton - Starch - Dextrose Agar یا (4) شکلات آگار با روش کشت نیمه کمی یا Semiquantitative کشت می‌شد، در روش کشت نیمه کمی

برای بررسی نقش گاردنرولا واژینالیس در ایجاد واژینوز باکتریائی، ترشحات واژن ۱۰۰ نفر از زنان بیمار مبتلا به واژینوز باکتریائی و ۱۰۰ نفر افراد سالم را با لام مرطوب، رنگ‌آمیزی گرم و کشت، مورد بررسی قرار داده و نتایج را با علائم بالینی و کلینیکی واژینوز باکتریائی مقایسه نمودیم. ما توانستیم در ۷/۸۸ از افراد بیمار، گاردنرولا واژینالیس را جدعاً نمائیم در حالیکه فقط در ۳/۴٪ از افراد سالم مورد مطالعه این ارگانیسم، ایزوله گردید. بعلاوه در اغلب موارد (۸۱/۸) کلونیزاسیون ارگانیسم در واژن بیماران بسیار بالاتر از افراد سالم بوده است. جداسازی گاردنرولا واژینالیس با تراکم بالا از کشت با مشاهده «کلوسل» در لام مرطوب و رنگ‌آمیزی گرم و همچنین با وجود ترشحات هموژن خاکستری رنگ مطابقت نشان می‌دهد. زنان در گروه سنی ۲۱-۳۰ ساله، زنانی که ۱۰-۶ سال از ازدواج آنها گذشته و آنهاشی که ۴-۳ فرزند دارند و همچنین زنان استفاده کننده از IUD بالاترین درصد مبتلایان به واژینوز باکتریائی را تشکیل می‌دهند.

مقدمه

گاردنرولا واژینالیس باسیلهای ریز گرم منفی یا گرم متغیر پاشمورفی هستند (۱) که نخستین بار در سال ۱۹۵۳ توسط Leopold (۶) شرح داده شد، ۲ سال بعد گاردنر و دوکز ارتباط این ارگانیسم را با عفوت‌های واژینال نشان دادند (۵). از آن زمان تحقیقات وسیعی در زمینه شناسائی این ارگانیسم و بیماری مرتبط به آن که امروزه بنام «واژینوز باکتریائی Bacterial vaginosis» خوانده می‌شوند. به عمل آمد که نتایج متفاوت در زمینه این ارگانیسم، نقش آن در ایجاد بیماری و علائم و عوارض بیماری بدست داده است. بعضی از محققین این ارگانیسم را به عنوان تنها عامل ایجاد بیماری (۵) مطرح می‌نمایند و گروهی دیگر اذعان می‌دارند که گاردنرولا واژینالیس بصورت بیمیبورز با ارگانیسم‌های دیگر مثل بیهوازیها ایجاد بیماری می‌کنند (۲، ۳، ۸، ۱۰).

در این مطالعه با مقایسه زنان سالم و افراد دچار واژینوز باکتریائی به بررسی تغییرات میزان و فراوانی این ارگانیسم در دو گروه و اهمیت آن در ایجاد بیماری، شناسائی واژینوز باکتریائی

1. Gardnerella vaginalis

2. Bacterial vaginosis

تشکیل داده و بین دو گروه اختلاف معنی داری نشان می دهد ($P = 0.9$ ، $P = 0.72$) .

استفاده از IUD بنظر می رسد که ریسک فاکتور ابتلاء به واژینوز باکتریائی باشد زیرا ۳۷٪ از زنان با BV و ۱۷٪ از زنان سالم استفاده کننده از IUD بوده اند ($P = 0.8$) ولی استفاده از سایر روش های پیشگیری اختلاف معنی داری بین دو گروه نشان نمی دهد.

بررسی علائم و نشانه های بالینی در دو گروه نشان می دهد که ابتلاء به BV با وجود التهاب، خارش، سوزش و حساس شدن منطقه تناسلی همراه نیست ولی ترشحات بدبو (۰.۸۴٪) و افزایش حجم ترشحات (۰.۷۱٪) از بزرگترین مشکلات زنان مبتلا به BV بوده و در ۸۰٪ موارد زنان ترشحات خاکستری رنگ داشته اند (جدول ۱). نتایج کشت نیمه کمی (جدول ۲) نشان می دهد که گاردنولا واژینالیس از ۸۸٪ افراد مبتلا به واژینوز باکتریائی و ۳۴٪ افراد سالم مورد مطالعه جدا شده است ($P = 0.4$) در افراد بیمار در ۸۱٪ موارد G.V با تراکم بسیار بالا (+۴ و +۳) جدا شده اند و در ۱۶ مورد دیگر میزان ارگانیسم کمتر از این مورد بوده است، در حالیکه در افراد سالم در عمدۀ موارد (۰.۶۴٪) این ارگانیسم با تراکم پائین و در حضور تراکم بالا از لاکتو باسیلها جدا شد و تنها ۱۲ مورد (۰.۳۵٪) میزان کولونیزاسیون گاردنولا واژینالیس بالا بود. نتایج ما نشان داد که افزایش میزان وفور و جداسازی گاردنولا واژینالیس با کاهش میزان لاکتو باسیلها همراه بوده است، بطوریکه تنها در ۲۳٪ از افراد با BV لاکتو باسیلها ایزو لوله گردیدند.

بحث

واژینوز باکتریائی از شایعترین و بی ازارترين علل مبکر و بی ایجاد کننده ترشحات واژینال غیر طبیعی می باشد. شاخص علائم این بیماری در مطالعه ما همانند مطالعات دیگران افزایش حجم ترشحات (۰.۷۶٪) و بیوی بد ترشحات (۰.۸۱٪) می باشد. طول مدتی که بیماران از این عوارض رنج می برند در بیماران مورد مطالعه ما بسیار زیاد بود یعنی ۷۴٪ از بیماران بیش از یکسال از وجود ترشحات رنج می برند و ۴۱٪ بیش از یکسال، که نشان می دهد در بیماران مراجعته کننده وجود این ترشحات عمده ای در دراز مدت بصورت عادی چلوه گر شده و

سواب حاوی ترشحات واژینال را در ۵/۲ سانتی متر مکعب از یک کناره پلیت کشت می دادیم آنگاه با یک سواب سیمی که با شعله استریل شده بود آنرا در کناره دیگر پلیت کشت می دادیم (First Zone) سپس با لوب سیمی که توسط شعله استریل شده بود از نمونه این قسمت روی کناره دیگر پلیت کشت می دادیم (Second Zone) و بهمین ترتیب تا منطقه چهارم عمل کشت انجام می گردید. میزان رشد بصورت زیر ارزیابی می شد: (+) = کمتر از ۱۰ کلنسی در نخستین مرحله منطقه (First Zone)

(+) = بیش از ۱۰ کلنسی در منطقه اول و کمتر از ۱۰ کلنسی در منطقه دوم

(++) = بیش از ۱۰۰ کلنسی در منطقه دوم و کمتر از ۱۰ کلنسی در منطقه سوم

(++) = بیش از ۱۰ کلنسی در منطقه سوم و مدت ۴۸ ساعت در اتو 37°C در حضور 5% CO_2 تروگذاری می شد.

روش شناسائی گاردنولا واژینالیس: ایجاد همولیز روی محیط HBT، هیدرولیز نشاسته روی مسحیط PSDA و ایجاد کلنسی های ریز سر سوزنی روی شکلات آگار، از کلنسی های مشکوک رنگ آمیزی گرم بعمل می آمد و باسیله های ریز گرم منفی که گاه آرایش حروف چینی را بخود می گرفند بعنوان مشکوک به گاردنولا در نظر گرفته می شد و تست های تشخیص دیگر مثل عدم همولیز خون گوسفند، عدم تحمل تلوریت، نداشتن آنزیمه های اکسیداز و کاتالاز، حساس بودن به وجود آب اکسیژن، توانانی هیدرولیز هیپورات سدیم و نشاسته، تخمیر فندهای گلوكز و نشاسته و عدم تخمیر قند راقینوز برای تشخیص قطعی انجام می شد. (۱، ۴، ۳، ۹)

نتایج

براساس علائم چهارگانه ذکر شده ۱۰۰ نفر از مراجعین به درمانگاه ژنیکولوژی بعنوان BV و ۱۰۰ نفر از زنانی که برای پیشگیری از باروری یا بررسی سالیانه پاپ اسمیر به بخش بهداشت بیمارستان مراجعه می نمودند، بعنوان سالم انتخاب شدند، عمدۀ مراجعین در هر دو گروه در گروه سنی ۲۱ - ۳۰ سالگی بودند (۰.۵۹٪ افراد بیمار و ۰.۴۴٪ افراد سالم)، مدت زمان ازدواج و تعداد زایمان از شرایط مساعد کننده ابتلاء به BV بوده و زنانی که ۱۰ - ۶ سال ازدواج آنها گذشته و ۴ - ۳ زایمان داشته اند، بیشترین درصد مبتلایان به واژینوز باکتریائی را

۱. گاردنولا واژینالیس قادر به همولیز خون گرفتن نیست ولی روی خون انسان ایجاد همولیز می کند.

اگر چه واژینوز باکتریائی بخودی خود خطر چندانی ندارد ولی مشخص شده که این بیماری و گاردنلا واژینالیس می تواند منجر به بروز عفونت ادراری، آندومتریت های قبل و بعد از زایمان، کاهش وزن نوزادان و ... گردد (۷ و ۱۱) که ضرورت شناسائی این عفونت در کارهای روتین آزمایشگاهی را بخصوص در زمان بارداری و در عفونتهای ادراری طولانی مدت مشخص می نماید. یعنی زنانی که ترشحات زیاد و بدبوی واژینال دارند باید حداقل در لام مرطوب و رنگ آمیزی گرم به جستجوی کلوسل و با سیلهای ریز گرم منتفی بهمراه افزایش در تعداد کل میکروبها در لام میکروسکوپی گشته و با برآورد میزان لاکتوباسیلها و بررسی عدم وجود تریکوموناس واژینالیس در ترشحات بعنوان مشکوک به واژینوز باکتریائی اقدام به درمان نمود. در صورت ضرورت کشت ترشحات باید روی محیط حاوی خون انسان (مثل HBT) انجام شود زیرا با توجه به وجود میکروبها مختلف در فلور واژن باید با استفاده از آنتی بیوتیکهای مختلف مثل کلیستین، نالیدیکسیک اسید و آسفورتیسین B و ماده توین ۸۰ محیط را برای گاردنلا واژینالیس اختصاصی نمود و از طرقی مشخص شده که گاردنلا واژینالیس روی محیط با خون انسان ایجاد همولیز ظرف B می نماید ولی قادر به همولیز خون گوسفند نیست. نمونه باید حداقل ۴۸ ساعت در جای شمعی اتوگذاری شوند تا امکان رشد گاردنلا واژینالیس، مهمان شود.

یا درمانهای نامناسب باعث باقی ماندن عفونت در این افراد شده است. اگر چه هر ۴ علامت که برای انتخاب افراد BV در نظر گرفته شد دارای حساسیت بالا بوده‌اند ولی وجود $\text{PH} = 4/5$ و آزاد شدن بوی ماهی مختص این بیماری نبوده و در سایر عفونتها و اژینال مثل تریکومونیازیس نیز مشاهده می‌گردد. نتایج ما نشان داد که وجود کلوسل و ترشحات هوموژن با ایزو لاسیون گاردنرلا و اژینالیس به تعداد زیاد ارتباط مستقیم و واضح دارد، یعنی می‌توان اذغان داشت که وجود ترشحات هوموژن خاکستری رنگ و مشاهده تعداد زیاد کلوسل (بیش از ۱۵٪) در اسمیر مستقیم تهیه شده از ترشحات واژینال زنان می‌تواند تا حدود زیادی با جداسازی گاردنرلا و اژینالیس (۴۰٪) از کشت روی محیط‌های اختصاصی همراه باشد و آنرا می‌توان مصادف با ابتلاء به واژینوز باکتریائی قلمداد نموده و اقدام به درمان نمود.

نتایج ما نشان داد که جداسازی گاردنرلا و اژینالیس با کاهش در تعداد لاکتوباسیلها همراه می‌باشد، اگر چه مکانیسم این تغییر در فلور میکروبی وازن زنان مشخص نیست و فاکتورهای پاتوژنیستیه گاردنرلا و اژینالیس که باعث کاهش تعداد لاکتوباسیلها می‌گردد هنوز شناسائی نگردیده است ولی این ارتباط معکوس نشان می‌دهد که گاردنرلا و اژینالیس می‌تواند بعنوان عامل پاتوژن و عامل مولد واژینوز باکتریائی فلمنداد گردد.

جدول ۱: بررسی علائم و نشانه‌های بالینی در ۲۰۱ نوبه مورد مطالعه (سیار و سالم)

عالم و نشانه ها		علمای اسلامی													
بالشی		گرد و همای					مورده مطالعه								
بسیج از ۱ سال	۱ - ۱۲ ماه	۱ - ۶ ماه	۱ - ۴ هفته	۱ - ۹ روز	نیاز	و مسایل	نیاز	نیاز	نیاز	نیاز	نیاز	نیاز	نیاز	نیاز	نیاز
۴۱	۳۲	۹	۲	۷۱	۱۰	۱۹	۱	۱۵	۸۰	۹	۷	۲۱	۸۴	۸۴	بیماران (BV)
															$n = 100$
	۶	۶	۰	۹	۶	۶	۱۰	۸۶	۶	۲	۱	۱۷	۱۹	۱۹	سالم
															$n = 100$

جدول ۲: میزان رشد نیمه کمی گاردنلاواژینالیس در افراد سالم و افراد با BV (۲۰۰ مورد)

جمع	سالم n = ۱۰۰	بیمار n = ۱۰۰	گروههای مورد مطالعه رشد نیمه کمی	
			نیمه کمی	+۱
۱۵	۱۴	۱		+۱
۲۲	۸	۱۵		+۲
۲۰	۴	۱۶		+۳
۶۴	۸	۵۶		+۴
۱۲۲	۳۴	۸۸	جمع	

می باشد و در زنانی که در آنها G.V با تراکم + جدا می گردد اصولاً ترشحات هوموژن وجود ندارد. نتایج جدول شماره ۴ نشان می دهد که استفاده از روشهای ساده مثل لام مرطوب و رنگ آمیزی گرم ترشحات واژینال دارای ارزش تشخیصی بالا در شناسائی بیماران مبتلا به واژینوز باکتریائی می باشد که اساس آن بر وجود Clue Cell باسیلها ریز گرم منفی و گرم مستغیر عدم وجود تریکوموناس واژینالیس، عدم وجود یا کم بودن لاکتوباسیلها و گلبولهای سفید استوار است.

جدول شماره ۳ ارتباط علائم بالینی را با رشد نیمه کمی GV در افراد مبتلا به واژینوز باکتریائی و سالم نشان می دهد، همانطوریکه مشاهده می گردد، در تمام مواردی که GV با تراکم + ۴ دیده می شود کلوسل نیز در لام مرطوب و رنگ آمیزی گرم دیده می شود که ارتباط قوی بین این ارگانیسم و ایجاد کلوسل را مشخص می کند. از میان سایر علائم بالینی، جداسازی G.V با وجود pH<۵/۵ (۷۶/۲)، قسمت آمین مثبت (۷۵/۴) و وجود ترشحات هوموژن (۶۵/۶) در ارتباط می باشد ولی مطالعه دقیقتر جدول نشان می دهد که وجود ترشحات هوموژن فقط در صورت وجود درصد بالائی از گاردنلا امکان پذیر

جدول ۳: ارتباط علائم بالینی با رشد نیمه کمی گاردنلا در کلیه افراد سالم و بیمار (تعداد ۱۱۲)

نست آمین	نوع ترشح	غیر هوموژن	هوموژن	pH		Clue Cell		گاردنلا واژینالیس
				-	+	-	+	
+۱	۱ (۶/۲)	۱۴ (۹۳/۷)	(۶/۲)	۱۴ (۹۳/۷)	- (۱۰)	۱۵ (۱۰۰)	۲ (۱۰/۳)	۱۳ (۸۹/۵)
+۲	۱۳ (۵۶/۵)	۱۰ (۳۴/۵)	۱۵ (۶۳/۲)	۸ (۳۴/۸)	۶ (۲۶/۲)	۱۷ (۷۳/۸)	۱۵ (۶۲/۲)	۸ (۴۳/۸)
+۳	۲ (۹۰)	۲ (۱۰)	۱۸ (۹۰)	۲ (۱۰)	۱۵ (۸۵)	۵ (۱۰)	۱۹ (۹۵)	۱ (۱۵)
+۴	۶۴ (۱۰۰)	۰ (۰)	۵۹ (۱۲/۱)	۵ (۷/۹)	۵۸ (۹۰/۶)	۶ (۹/۴)	۵۶ (۸۷/۵)	۸ (۱۲/۵)
جمع	۹۶ (۷۹/۷)	۲۶ (۲۱/۳)	۹۳ (۷۶/۲)	۲۹ (۲۳/۸)	۷۹ (۶۵)	۴۳ (۳۵)	۹۲ (۷۵/۴)	۳۰ (۲۴/۶)

جدول ۴: مقایسه نتایج حاصل از روش‌های مختلف در شناسائی واژینوز باکتریائی

کشت		رنگ گرم		لام مرتبط		روشها گروهها
-	+	-	+	-	+	
۱۲	۸۸	۴	۹۶	۹	۹۱	بیمار (n = ۱۰۰)
۶۶	۳۴	۹۰	۱۰	۹۱	۹	سالم (n = ۱۰۰)

References

- 1 - Bergey's Manual of Systemic Bacteriology, Second Edition Williams and Wilkins Baltimore, Vol.1,2, 1986.
- 2 - Chen, K.; Forsyth, P; et al : Amine content of vaginal fluid from untreated patient with nonspecific vaginitis. J.Clin. Inves. 63 : 828 - 835 , 1979
- 3 - Collee, J.C.; Dugid , J.P. ; Fraser, A.G. and Marmion, B.P. :Practical Medical Microbiology Thirteenth Edition. Churchill livingston, U.K. 1989.
- 4 - Dunkelber, W.; Skaggs. R; et al. : Method for Isolation and Identification of *Corynebacterium vaginalis*. Appl. Microb. 19: 47 - 52 , 1970.
- 5 - Gardner, H.L. Duckes, C.D. : *Haemophilus vaginalis* vaginitis . A newly defined specific infection previously classified nonspecific vaginitis. Am. J. Obstet . Gynecol, 69 : 962 - 976 , 1955.
- 6 - Leopold, D.S. "Here to fore undescribed organism isolated form the genitourinary system. U.S. Armed Forces. Med. J. 4 : 263 - 266, 1953.
- 7 - Martius, J.; Krohn, M.A.: et al : Relationships of vaginal lactobacillus species cervical chlamydia trichomatis and bacterial vaginosis to preterm birth. Obstet & Gynecol, 7 : 89 - 95 , 1988.
- 8 - Speigel, C.A., Eschenbach, D, et al : Anaerobic Bacteria in non specific vaginitis. N Engl. J Med. 303 : 601 -7, 1980.
- 9 - Tollen. P.A. Amsel R. et al. Selective Differential Human Blood Biuyler Media for Isolation of *Grandnerella vaginalis* J Clin Microb 15 : 141 - 147 1982.
- 10 - Vetere, A. Borrello, S.P. et al : Characterisation of anaerobic curved Rod (*Mobiluncus* spp) Isolated from the urogenital tract. J. Med Microb 23 , 1989.
- 11 - Walts, D.H. Krohn, M.A.; et al : Bacterial vaginosis as a risk factor for post cesarean endometritis Obstet. & Gynecol 75 : 52 - 58 , 1990.